16/05/2019

Διεθνής ποδοσφαιριστής :Σώθηκε από θαύμα κι έγραψε βιβλίο

/ Ορθόδοξες Προβολές

Την προσωπική του εμπειρία στον δρόμο το Θεού περιγράφει ο διεθνής Ρουμάνος ποδοσφαιριστής Μιχάι Νέσου, οκτώ χρόνια μετά το ατύχημα που τον καθήλωσε σε αναπηρικό καροτσάκι, στο νέο του βιβλίο με τίτλο “100 πνευματικά χάπια: Φυσικό Σύμπλεγμα για Αποτοξίνωση της Ψυχής – Τα λόγια του Ιησού Χριστού και των Αγιων Πατέρων”.

Η παρουσίαση του βιβλίου θα γίνει την Τετάρτη 22 Μαίου 2019 .

Το βιβλίο προλογίζει ο Επίσκοπος Οράντεα, της Εκκλησίας της Ρουμανίας κ. Σωφρόνιος.

Σε αυτό, ο διάσημος ποδοσφαιριστής αναλύει τα «100 πνευματικά χάπια» που τον στήριξαν και τον βοήθησαν σε δύσκολες στιγμές μετά το ατύχημα που τον άφησε

παράλυτο.

Περιλαμβάνει αποσπάσματα από τα λόγια Πατέρων της Εκκλησίας. Όλα τα κέρδη από την πώληση του βιβλίου θα διατεθούν εξ ολοκλήρου στο Ίδρυμα “Mihai Neşu”, το οποίο ιδρύθηκε το 2015.

Οκτώ χρόνια συμπληρώθηκαν στις 10 Μαΐου, από το τραγικό ατύχημα που καθήλωσε σε αναπηρικό καροτσάκι τον Ρουμάνο διεθνή ποδοσφαιριστή Μχάι Νέσου. «8 χρόνια της νέας μου ζωής. Δόξα τω Θεώ για όλους» έγραψε στον προσωπικό του λογαριασμό, ο ποδοσφαιριστής, ο οποίος βίωσε το θαύμα κοντά στον Θεό, και δεν σταματά να μιλά για Αυτόν.
«Αν δεν έχετε τον Χριστό, δεν έχετε τίποτα στην ζωή σας» δήλωσε ο Νέσου, ο οποίος βαπτίστηκε Χριστιανός Ορθόδοξος δυόμιση χρόνια μετά το ατύχημα που είχε και τον άφησε παράλυτο, επισκέφθηκε το Αγιο Όρος και διακηρύττει σε κάθε ευκαιρία την βοήθεια που του έδωσε η πίστη του στον Θεό και ο πνευματικός του.

Ο Μιχάι Νέσου (wikipedia) τραυματίστηκε σοβαρά στις 10 Μαίου 2011 σε μία προπόνηση της ολλανδικής Ουτρέχτης. Συγκρούστηκε με τον συμπαίχτη του Alje Schut και υπέστη κάταγμα σπονδύλου στην αυχενική μοίρα.
Ο Νέσου έμεινε παράλυτος από τον λαιμό και κάτω. Στην αρχή δεν μπορούσε να κινήσει παρά μόνο τα βλέφαρά του. Επειτα άρχισε να μιλάει και σιγά-σιγά άρχισε να κινεί το δεξί του χέρι.Με αυτό μπορεί να χειριστεί το καρότσι του.Από τον Φεβρουάριο του 2012 μπορεί να κινήσει και το αριστερό του χέρι.

Μέχρι την 10η Μαίου 2011 ο Μιχάι Νέσου είχε παίξει στην Στεάουα Βουκουρεστίου και στην Ουτρέχτη για τρία χρόνια. Την πρώτη του χρονιά ήταν υποψήφιος για τον τίτλο του καλύτερου αριστερού μπακ του Ολλανδικού πρωταθλήματος μαζί με τους Βαν Μπρόκχορστ και Ούρμπι Εμμανούελσον.Αυτός ανακηρύχθηκε καλύτερο αριστερό μπακ.Έπαιξε στην Εθνική ομάδα της Ρουμανίας 8 φορές.

Μετά το ατύχημα που τον άφησε παράλυτο,τον Μιχάι τον εγκατέλειψε η σύζυγός του ενώ πέθαναν και οι γονείς του.

Τι είχε δηλώσει σε παλαιότερη συνέντευξή του

«Η πίστη μου στο Θεό με βοήθησε να ανακαλύψω μέσα μου αυτό που πραγματικά είμαι και όχι αυτό που ήθελα να φαίνομαι.,Ότι μου συμβαίνει κάθε μέρα με κάνει να επιστρέφω εκεί απ’όπου ξεκινήσαμε όλοι,δηλαδή στο Θεό. Σαν να μην σε ενοχλεί που είσαι στην καρότσι και αισθάνεσαι πως έχεις ίδιες πιθανότητες με όλον τον κόσμο.Πλούσιους και φτωχούς,υγιείς και ασθενείς.
Πιστεύω ότι ο Θεός μου έδωσε πολλά χαρίσματα τα οποία δεν αξιοποίησα.Το μυαλό μου ήταν μόνο στο ποδόσφαιρο και όλα τα υπόλοιπα τα πέταξα στα

σκουπίδια.Είχα ταλέντο στην ζωγραφική,τελείωσα το Καλλιτεχνικό Λύκειο.Δεν έδωσα όμως την πρέπουσα σημασία,το μυαλό μου ήταν στο ποδόσφαιρο. Στο γήπεδο έβγαζα σκληράδα στο σπίτι όμως ήμουν σαν ένα αρνάκι.Ήθελα να αποδείξω σε όλους πως παρότι ήμουν έτσι μικρόσωμος και αδύναμος,μπορούσα να παλέψω με τον οποιοδήποτε ως ίσος προς ίσο.Αποκάλυπτα την θέλησή μου.Στον κόσμο άρεσε αυτό,δεν ξέρω πόσο χρήσιμο ήταν για μένα,ο κόσμος όμως με αγάπησε γι αυτό.

Ο Νέσου διηγείται και για τις στιγμές που αισθάνθηκε απελπισία και πως έγινε πιστός χριστιανός:
«Στον πολύ κόσμο οι ποδοσφαιριστές δεν δίνουν την εντύπωση ανθρώπων με μεταφυσικές ανησυχίες,εγώ όμως είχα συμπαίχτες και φίλους-ποδοσφαιριστές με μεγάλη πίστη.Χάρη σε αυτούς ακολούθησα αυτόν τον δρόμο.Δύο χρόνια μετά το ατύχημα αποφάσισα να βαπτιστώ ορθόδοξος.Μετά από δύο χρόνια αναζητήσεων,ερωτοαποκρίσεων και προσκυνημάτων(μεταξύ των οποίων και στην Μονή Βατοπαιδίου κατόπιν προτροπής του ιδιοκτήτη της Στεάουα Βουκουρεστίου Τζίτζι Μπέκαλι)άρχισε να μου αρέσει αυτός ο κόσμος. Μου αρέσει να διαβάζω, μου αρέσει να συζητώ με γέροντες σε κάποιο μοναστήρι. Μετά το ατύχημα έθεσα πολλές ερωτήσεις. Γιατί; ήταν η αγαπημένη μου ερώτηση. Γιατί σε εμένα; Μετά την πρώτη εξομολόγηση μου »ανοίχθηκε ένα παραθυράκι». Εγώ νόμιζα τον εαυτό μου κάτι σημαντικό και μετά αναρωτιόμουν τι κάνω τώρα;
Μέσω του ατυχήματός μου ο Θεός ήθελε να κάνει κάτι καλό με την ζωή μου. Κι αν όλος ο κόσμος βλέπει το ατύχημα σαν μία κατάρα,αυτό μπορεί να μετατραπεί σε ευλογία. Αν και ο πόνος μου είναι μεγάλος αισθάνομαι μία μεγάλη χαρά. Όταν αισθάνομαι άσχημα παίρνω τηλέφωνο τον πνευματικό μου και εκείνος μου λέει: «Έλα σήκω τώρα!».